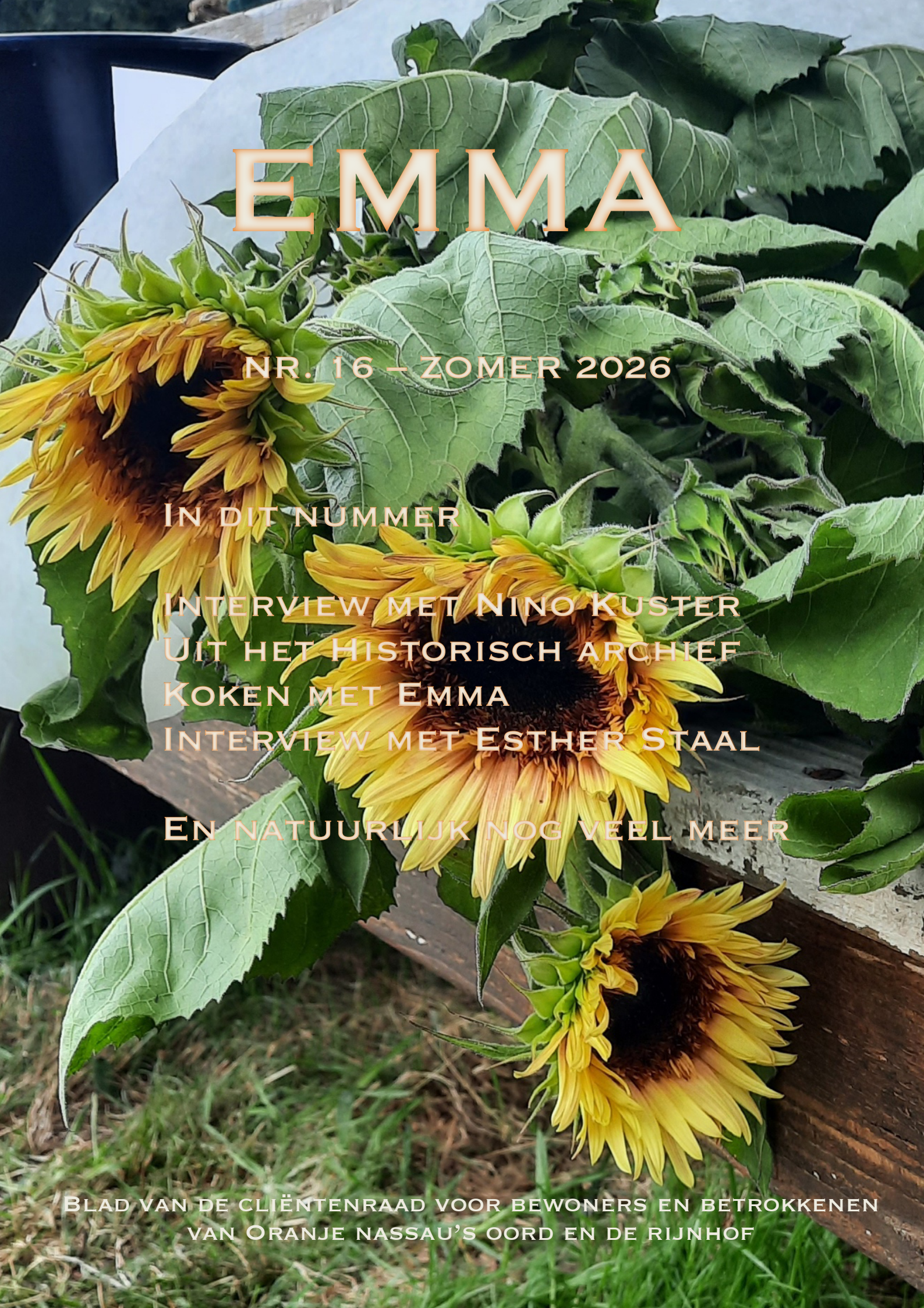

EMMA

NR. 16 – ZOMER 2026

In dit nummer

Interview met Nino Kuster
Uit het Historisch archief
Koken met Emma
Interview met Esther Staal

En natuurlijk nog veel meer

Blad van de cliëntenraad voor bewoners en betrokkenen
van Oranje Nassau's Oord en de Rijnhof

Foto voorpagina
Zonnebloemen
Moniek de Bakker

Inhoud

Voorwoord	pag. 4
Poëzie	5
Puzzel	6
Wist u dat?	7
10 vragen aan Nino Kuster	8
Koken met Emma	10
Interview met Esther Staal	12
Uit het Historisch Archief	14
Uit de Rijnhof	16
Uit het Reeënbosch	17
Speurtocht	18
Interview met Carla de Bondt	20
Tegeltjeswijsheden	22
Uit de boekenhoek	23
Algemene informatie	24

Voorwoord

De zomer is het warmste seizoen van het jaar. Uitbundig zonlicht, lange dagen en strakblauwe luchten. De zon op je huid, de geur van versgemaaid gras en het gezoem van hommels en bijen. Het simpele genot van een ijsje dat smelt.
Maar ook van benauwende hitte, stortbuien en onweer, wespen en muggen.

Dan is het soms fijn om te ontspannen met een mooi boek of door te luisteren naar rustige muziek. Of natuurlijk lekker lezen in deze mooie zomer-editie van uw Emma!

De Emma is een blad van en voor bewoners en verwanten, zorgmedewerkers en andere betrokkenen. We doen het samen, iedereen mag een bijdrage leveren aan dit mooie bewonersblad.

Samen
Twee handen die samenkomen is een krachtig gebaar
Teder, liefdevol, beschermend, geruststellend
Samen

Wij wensen iedereen een mooie en positieve zomer!

De redactie:
Marian van Swinderen en Moniek de Bakker

Poëzie

HANDEN

Dit zijn mijn handen
Hou ze vast
En blijf een beetje hier

Dit zijn mijn handen
Hou ze vast
Het zijn er samen vier
Twee handen,
ach wat moet ik er mee
Vier is veel meer,
veel meer dan twee

Dit zijn mijn handen
Hou ze vast
En blijf een beetje bij me

Uit 'Ik heb je lief'
Van Toon Hermans

Oplossing = 20
Een appel is gelijk aan 2
Een tros bananen is gelijk aan 2
Een kers is gelijk aan 3.
Let op; of de som + of x is.

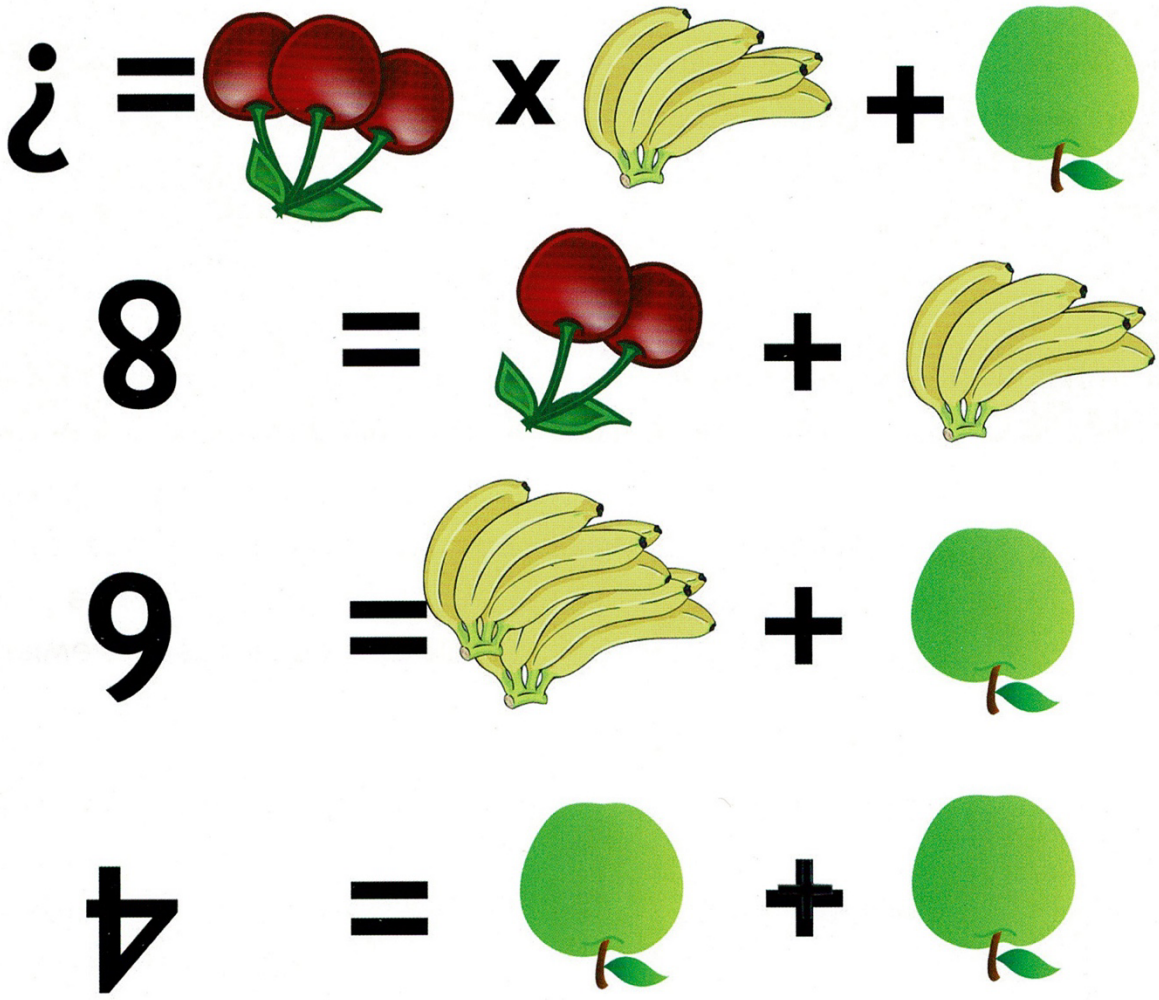

Wist u dat?

Dit magazine genoemd is naar Koningin-moeder Emma?
Het was haar grote wens om op het landgoed Oranje Nassau's Oord een sanatorium te stichten voor mensen met longziekten.
Dankzij een geldinzameling onder de Nederlandse bevolking, als dank voor haar regentschap voor haar jonge dochter Wilhelmina, kon zij haar wens in 1898 laten uitkomen.
Nu ruim 125 jaar later biedt verpleeghuis Oranje Nassau's Oord een prettig thuis aan ouderen. Ze kunnen er wonen in een historisch gebouw op een prachtig uitgestrekt landgoed.
In het Warm Welkom restaurant hangt een schilderij van koningin Emma.

De letters van de naam EMMA verwijzen naar bloemen met een symbolische betekenis:

E van Edelweiss, het symbool van onbevlekte adel
M van Myrthe, het symbool van allesomvattende liefde
M van Madelief, het symbool van beminnelijke eenvoud
A van Aster, het symbool van nimmer falende trouw

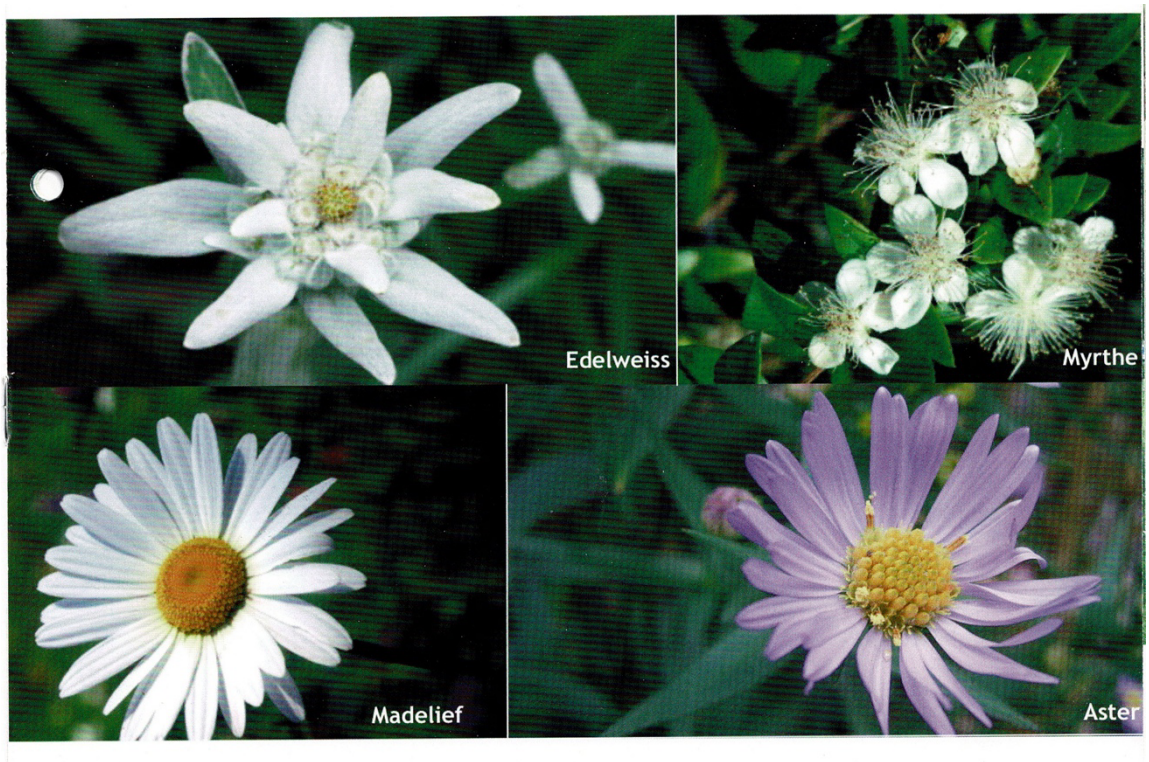

10 VRAGEN AAN

Nino Kuster, medewerker Welzijn

1 Wie ben je?

Mijn naam is Nino Kuster en ik ben 23 jaar. Ik woon sinds een jaar samen met mijn vriendin in Heelsum. Ook hebben we sinds kort een kat genaamd Billie.

2 Waar ben je opgegroeid?

Ik kom uit Wageningen. Daar heb ik 22 jaar gewoond met mijn ouders en broer.
Hier ben ik ook naar school gegaan. In Wageningen voetbal ik al heel mijn leven bij SKV, waar ik ook bijna iedereen van mijn vriendengroep heb leren kennen.

3 Hoe kwam je bij Oranje Nassau's Oord?

Ik ben hier via Astrid Erkens (collega Welzijn) gekomen. Ik vertelde aan haar dat ik erg geïnteresseerd was in het werken met mensen en dat ik iets zocht voor in ieder geval de zomervakantie. Gelukkig beviel het van beide kanten goed en ben ik ondertussen al bijna 4 jaar verder en werk ik nog steeds met veel plezier hier.

4 Wat doe je bij Oranje Nassau's Oord?

Ik ben medewerker Welzijn, dit houdt in dat wij zo goed mogelijk kijken naar de bewoners en proberen mee te bewegen in de behoefte van de bewoners. Op deze manier proberen we ervoor te zorgen dat de tijd die zij hier hebben zo fijn mogelijk is. De bewoners kiezen er niet voor om hier te wonen, maar het overkomt ze.

5 Wat vind je erg leuk in deze baan?

Het omgaan en zien van de bewoners. Zorgen dat er een lach of juist een traan op het gezicht komt van de bewoner. Zorgen dat men zich veilig bij je voelt. Een vertrouwd gezicht. Op deze manier proberen wij als team er te zijn voor de bewoners. Verder ben ik ook heel erg blij met het team. We doen het allemaal samen en helpen elkaar waar nodig.

6 Hoe ziet je werkdag eruit?

Ik begin de dag op kantoor, daar lees ik in wat ik die dag kan verwachten. Sinds april zijn wij begonnen met verenigingsleven en dorpspleinen. Elke dag ziet er daardoor anders uit. De ene ochtend heb ik een activiteit en de andere ochtend heb ik een dorpsplein. In de middag heb ik persoonlijk altijd een activiteit.

7 Zou je iets willen veranderen?

Wat ik heel mooi zou vinden als het Team Welzijn meer ingezet zou worden. Denk hierbij aan advies vragen. Vaak zien wij de bewoners anders en op andere momenten waardoor wij als Welzijn - medewerkers meer onze professie kunnen inzetten in het welbevinden van onze bewoners.

8 Wat is je favoriete plekje bij ONO?

De Oranjestraat, daar vinden de activiteiten plaats. Een plek waar bewoners kunnen genieten en waar mooie en leuke momenten plaats vinden. Het voelt als een plek waar iedereen zichzelf kan zijn en waar het niet uitmaakt wie je bent.

9 Wat is jouw levensmotto?

Een levensmotto heb ik niet echt. Wel hebben we een mooi motto op een tegel hangen naast het kantoor.

Bewoners wonen niet op onze werkplek,
wij werken in hun huis

10 Heb je zelf nog een vraag?

Nee die heb ik niet.

Koken met Emma

Kersen

Het is zomer, tijd voor kersen!
Maak eens heerlijke kersenflappen met knapperig bladerdeeg, kersencompote en slagroom. Ouderwets lekker!

Bladerdeegflappen

Neem een pakje diepvriesbladerdeeg (10 plakjes).
Haal de plastic velletjes van de plakjes bladerdeeg.
Leg de bebloemde kant onder.
Vouw de plakjes diagonaal dubbel en druk ze iets aan.
Bestrijk de driehoeken met een losgeklopt ei en bestrooi ze met wat suiker.
Leg ze op een bakplaat met bakpapier.
Bak ongeveer 20 minuten in de oven op 200 graden. Goed af laten koelen.

Kersencompote

Verwijder de pitten en de steeltjes van de kersen en verwarm ze in een pannetje met wat water en een beetje basterdsuiker.
Voeg eventueel een kaneelstokje toe
Laat de kersen zachtjes koken tot een compote. Goed af laten koelen.

Klop de slagroom met wat suiker.
Open de bladerdeegflappen.
Beleg elke driehoek met slagroom en kersencompote.
Rasp er eventueel wat chocolade over.

Deze kersencompote smaakt ook heerlijk bij een bolletje ijs of op zoete wafels.
Een schaaltje verse kersen is natuurlijk ook altijd lekker.
Eet smakelijk!

Regenboog smoothie

Dit recept komt uit het *Receptenboekje voor bewoners en cliënten met slikproblemen* dat is samengesteld vanuit diëtiek en logopedie van Zinzia. Het staat vol inspirerende recepten speciaal voor bewoners en cliënten met slikproblemen. Zo kan iedereen veilig genieten van lekker eten.
De recepten kunnen gemaakt worden door zorgmedewerkers, familie en vrijwilligers.
Het boekje ligt op elke woning.

Voor 1 persoon
Bereidingstijd: 10 minuten

Benodigdheden

- 80 ml halfvolle yoghurt
- 4 aardbeien
- 8 blauwe bessen
- Een halve kiwi
- 1/4 banaan
- Blender

Bereidingswijze

- Mix de aardbeien met 20 ml yoghurt in de blender.
- Schenk het mengsel voorzichtig in een glas.
- Mix de blauwe bessen met 20 ml yoghurt en gebruik dit als volgende laag in het glas.
- Herhaal dit met de kiwi en als laatst met de banaan. Serveer de smoothie.

Interview met
Esther Staal, coördinator vrijwilligers

‘Ik woon in de mooie Hanzestad Doesburg met mijn twee pubers en mijn hondje Poco. Daar wandel ik veel met Poco en zwem het hele jaar door in een zij-arm van de IJssel. In de winter worden de zwemtijden natuurlijk wel wat korter.

Ik heb nog de oude opleiding tot Activiteitenbegeleider gedaan. En daarna een HBO-deeltijd opleiding.
Ik heb op vele plekken gewerkt, veelal in de Achterhoek. Mijn laatste baan hiervoor was in de gemeente Renkum.
In 2019 ben ik gestart bij Rumah Kita en heb daar altijd met veel plezier gewerkt. Mijn hondje Poco ging vaak mee. Met hem bezocht ik regelmatig na werktijd nog even bewoners. Sommigen hadden speciaal hondenkoekjes voor hem. Dan ontsnapte hij uit het kantoor en wist hij precies naar wie hij heen kon rennen. Ik kon hem terugvinden bij de bewoners die de hondenkoekjes bij zich hadden.

Begin april ben ik hier op Oranje Nassau’s Oord begonnen. In het begin moesten er eerst urgentiewerkzaamheden opgepakt worden. Maar nu gaat er ruimte komen om te gaan kennismaken op de woningen, afdelingen. En met de grote groep vrijwilligers die ONO heeft.

Het mooiste aan mijn werk is om de juiste combinatie te mogen maken tussen een vrijwilliger die zijn vrije tijd, kennis en passie meebrengt en deze wil inzetten en de vragen die bewoners, afdelingen, collega’s hebben.

De vrijwilliger brengt wat, maar komt ook voldoening halen. Soms is dat de glimlach van een bewoner, soms is dat zijn/haar hobby en kennis die de vrijwilliger biedt aan de organisatie. Maar altijd wel in de juiste afstemming met elkaar.

Toen ik begon op Rumuh Kita heb ik ooit gezegd, hoe mooi zou het zijn dat iedere bewoner, ieder dagdeel, zijn eigen vrijwilliger tot zijn beschikking heeft. Zodat de bewoner wanneer hij wil met de vrijwilliger even naar buiten kan, samen muziek kan luisteren, etc.
Dat is een utopie, een droom. Maar het is zó belangrijk dat er bij een wens of vraag van een bewoner, collega's, zo snel mogelijk actie wordt genomen. Om het leven hier kleur te geven.

U zult mij nu op ONO rond zien lopen, kennismaken op de woningen. En misschien wel samen met mijn hondje Poco.

Als u interesse heeft om vrijwilliger te worden op ONO of op De Rijnhof dan kunt u mailen naar vrijwilligers@zinzia.nl

Uit het historisch archief

Een bloemetje met een grote betekenis

Koningin Emma doet mee aan de Emmabloemcollecte, Den Haag, 1953

Ziek zijn was rond 1900 iets heel anders dan nu. Tuberculose, ook wel tbc genoemd, kwam veel voor. Het was een ernstige ziekte die vaak betekende dat mensen lange tijd moesten kuren in een sanatorium zoals het in 1901 geopende Oranje Nassau's Oord. Dat was kostbaar en lang niet iedereen kon dat betalen. Juist in die tijd ontstonden bijzondere initiatieven om elkaar te helpen.

Een van die initiatieven was het **Emmafonds**. Dit fonds werd opgericht aan het begin van de twintigste eeuw en is vernoemd naar **Koningin Emma**, die nauw betrokken was bij de zorg voor zieken en armen.
Met geld dat werd geschonken, hielp het Emmafonds mensen die onvoldoende middelen hadden om verpleegd te worden. Vooral patiënten in het sanatorium Oranje Nassau's Oord in Wageningen kregen dankzij dit fonds zorg en ondersteuning. Het doel was eenvoudig maar belangrijk: niemand mocht verstoken blijven van zorg vanwege geldgebrek.

Om dat werk mogelijk te maken, was extra geld nodig. En zo ontstond de **Emmabloemcollecte**. Misschien herinnert u zich deze collecte nog.

Eén dag per jaar gingen vrijwilligers de straat op met kleine bloemetjes. Tegen een bescheiden bedrag kon men zo'n bloemetje kopen en op de jas spelden.

Het was een zichtbaar teken van solidariteit: *ik doe mee, ik steun de zieken*.
De opbrengst van die Emmabloemcollecte ging naar organisaties die zich inzetten voor de bestrijding van tuberculose. Een belangrijk deel kwam terecht bij het Emmafonds. Op die manier was er een duidelijke band tussen het bloemetje en het fonds: zonder de collecte had het Emmafonds zijn werk veel moeilijker kunnen doen. En zonder het Emmafonds had het bloemetje minder betekenis gehad.
Koningin Emma steunde deze initiatieven van harte, dat blijkt ook uit de notulenboeken van O.N.O. Zij wist uit eigen ervaring hoeveel verdriet ziekte kon brengen en zij vond het vanzelfsprekend dat de sterke schouders de zwakkeren hielpen. Het Emmabloempje werd zo niet alleen een middel om geld in te zamelen, maar ook een symbool van zorgzaamheid en saamhorigheid.
Hoewel tuberculose tegenwoordig grotendeels onder controle is, leven de herinneringen aan het Emmafonds en de Emmabloemcollecte voort.
In de vitrinekast boven in het Warm Welkom treft u twee collectebussen aan en ook de Emmabloempjes.
De Bennekomse collectebus is in bruikleen gegeven door de werkgroep Reclame en Souvenirs van de Historische Vereniging Oud-Bennekom.

Dolf van Kampen
Historisch Archief O.N.O.

Uit De Rijnhof

Interview met Elly Stegen

Elly is een geboren en getogen Renkumse. Ze is 67 jaar en woont sinds 6 jaar in De Rijnhof.

‘Vroeger werkte ik in Hotel De Buunderkamp als kamermeisje. Ik heb ook bij de wasserij gewerkt en ook nog bij Nol in ‘t Bosch. Ik heb altijd hard gewerkt. Toen ik nog thuis woonde heb ik ook voor mijn ouders gezorgd. Mijn moeder werd ziek en is overleden. Later overleed mijn vader ook in het ziekenhuis. Ik ga regelmatig naar het graf van mijn ouders om alles netjes te maken en bloemen neer te zetten.’
‘Na het overlijden van mijn ouders werd ik ziek, dat was moeilijk. Ik kreeg COPD, dat is een chronische longziekte. Ik heb een tijd in het ziekenhuis gelegen. Daarna kon ik niet meer zelf thuis wonen. Eerst heb ik in Oosterbeek gezeten, toen bij ONO gewoond, nu gelukkig weer in Renkum waar ik iedereen ken. Ik zit nu volledig aan de zuurstof. En ik rijd in een mooie wendbare scootmobiel. Die moet op mijn kamer staan, dat neemt veel ruimte in. Het mag niet meer op de gang. Op mijn kamer is alles van mijzelf. Er staan veel foto’s van mijn ouders, van mijn 4 broers en van andere familie. Ik hou van kunstbloemen, die lijken net echt. Ik heb daar ook echte bloemen staan. Ik kijk graag tv. Griezelfilms en zo. Ik puzzel graag in zo’n boekje. Soms is er beneden handwerken. Het breiclubje is er niet meer.
Voor het raam hangen schilderijtjes van de Action. Die kleur je dan helemaal in.’

‘Laat mij mijn gangetje maar gaan,
dan zie ik het vanzelf wel.
Ik vermaak me eigen wel.’

Elly, dank je wel voor dit gezellige gesprek.

Uit Het Reeënbosch

Interview met Kees de Vries

Kees (78) komt twee keer per week naar de Dagbehandeling op het Reeënbosch. ‘Ik kom met een busje. Het is hier prachtig. Tussen de middag ga ik graag wandelen rondom het terrein. Vandaag was de politie te gast. Er is hier een gezellig clubje mensen.’

‘Ik kom uit Den Haag. Daar heb ik gewerkt bij Kodak. Ik schreef stukjes over medewerkers. Dat kwam in de Kodakrant, het huisblad van het bedrijf Kodak. Deed interviews met fotografen en maakte het tijdschrift *Professional imaging* voor het vak fotografie. Ik schrijf graag teksten, altijd in de fotografische sfeer. Ieder mens heeft een verhaal. Het is de kunst om van weinig informatie toch een verhaal te maken. Het was altijd spannend hoe het huisblad eruit kwam te zien.

Met mijn vrouw Loes zit ik thuis graag op het balkon. De kinderen zijn volwassen. We hebben 5 kleindochters en 4 kleinzonen.’

‘Het was een leuke verrassing dat u mij kwam interviewen.’

Speurtocht

Maak deze zomer eens een lange wandeling over het landgoed.
Weet u waar al deze mooie plekjes te vinden zijn?

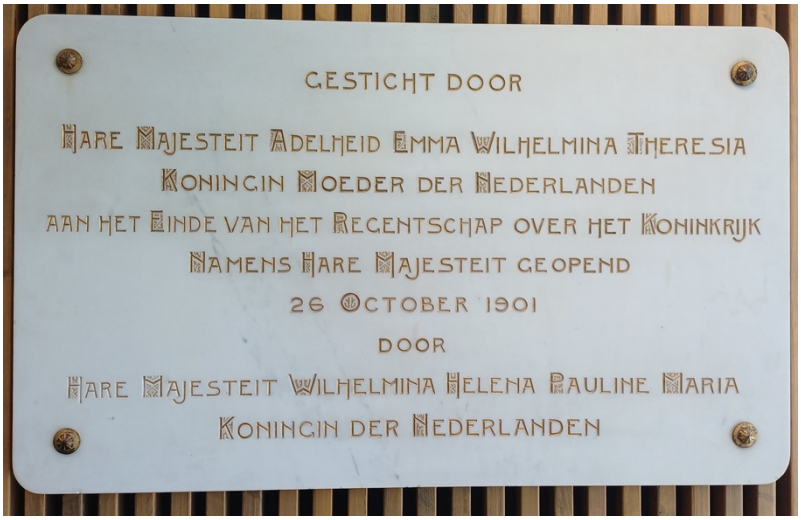
GESTICHT DOOR
HARE MAJESTEIT ADELHEID EMMA WILHELMINA THERESIA
KONINGIN MOEDER DER NEDERLANDEN
AAN HET EINDE VAN HET REGENTSCHAP OVER HET KONINKRIJK
NAMENS HARE MAJESTEIT GEOPEND
26 OCTOBER 1901
DOOR
HARE MAJESTEIT WILHELMINA HELENA PAULINE MARIA
KONINGIN DER NEDERLANDEN

zinzia
Landgoed
Oranje Nassau's Oord
OPENGESTELD
zinzia
850
meter
ROLSTOELPAD

Interview met

Carla de Bondt, bewoonster van Sterrenbosch

Carla is geboren in Ede, maar woont sinds een jaar in Oranje Nassau's Oord. Door epileptische aanvallen en evenwichtsstoornis is Carla slechter gaan lopen. Dus is ze hier voor revalidatie eerst op het Wilhelminahof gekomen en nu woont ze in het cirkelgebouw.

'Ik ben 67 jaar en dus met pensioen! Ik ga steeds beter lopen. In deze kamer staan niet veel meubels dus heb ik veel ruimte om te oefenen. Nu kan ik zelfs binnen weer lopen zónder rollator! Ik ken iedereen van Sterrenbosch en Puntbosch en als ik de plantjes verzorg, maak ik overal een praatje. Iedereen vindt dat leuk.

Ik was, en ben, altijd heel precies en perfect in mijn werk en hobbies. Na de middelbare school ben ik de opleiding microbiologisch analist gaan doen. Dan moet je bloed, urine, ontlasting en zo op bacteriën en parasieten onderzoeken door kweken op petrischaaltjes en onder de microscoop. Ik heb stagegelopen in het laboratorium van Rijnstate in Arnhem en gewerkt in verschillende ziekenhuizen en de Plantenziektenkundige Dienst en LU in Wageningen.
Ik heb ook nog gewerkt in het Slotervaart Ziekenhuis in Amsterdam. Toen dat ziekenhuis ging sluiten, heb ik allerlei ander werk gedaan. Ik ben postbode geweest en schoonmaakster. Heb huis-aan-huis-blaadjes bezorgd en bij DHL gewerkt. Ook was ik vrijwilliger bij de Dierenambulance. Daar haalden we zieke dieren en zwerfdieren op en hebben ook een keer verwilderde katten gevangen achter de brandweerkazerne in Doorwerth. Die katten kreeg je niet meer tam, dus na castratie werden ze teruggezet. En ik heb zo'n 30 jaar een kittenopvang gehad, dan belden mensen me op als ze jonge poesjes gevonden hadden of een moederpoes met jongen. Als ze ontwormd en ingeënt waren, plaatste ik ze weer. Daarvan heb ik zelf ook vele huiskatten van over gehouden.'

‘Ik ben hier best tevreden, ik vermaak me wel. Ik teken veel met potloden en aquarel verf. Als ik buiten ga wandelen, zie ik allemaal leuke dingen! Ik maak dan eerst foto’s, bijv. van de Renkumse beek. Dan druk ik ze af en plak ze aan elkaar, zodat het een mooi geheel wordt. Dat teken ik bijna precies na en maak er een mooie aquareltekening van. Soms plak ik er uitgeknipte plaatjes bij van bomen, struiken of schaapjes. Mijn oudste broer was tekenleraar en mijn vader huisschilder!

Mijn hobby’s zijn dus tekenen, schilderen en fotograferen en ook naar muziek luisteren.
Er is hier elke dag wat te doen.
Maandag muziekmiddag. Dinsdag creatief en gespreksgroep (Babbelbox).
Woensdag zijdeschilderen en praatgroep.
Donderdag Rummikub. Vrijdag matinee.

Alleen het weekend hebben we vrij! Bijna heel ONO doet aan Rummikub. We hebben hier ook een vast groepje. Maar ik ga niet overal naar toe. Ik kan ook goed alleen bezig zijn.

Ik ben vegetarisch en ga af en toe boodschappen doen bij Albert Heijn want ze eten hier nooit sla of salades. Ik heb het gevraagd aan iemand van de inkoop, maar die zei: ‘dat kan ik niet bestellen, dat past niet in het budget.’ In het weekend zijn dingen vaak op. Dan koop ik het zelf wel eens. Het ergste vind ik dat er minder juiste verzorgers zijn. Zo heb je verzorgenden (voor de keuken of om mensen in en uit bed te helpen) en verzorgenden plus, die mogen medicijnen doen. Er is vaak maar één iemand voor twee afdelingen en er zijn veel bewoners die op tijd hun medicijnen moeten hebben. Als ze dan ook nog bijna iedereen naar bed moeten helpen, het is er af en toe net Ren je rot! Het is zelfs een keer gebeurd dat ze iemand van het andere gebouw moesten bellen om hier een bewoner met diabetes te mogen ‘prikken’. We moeten nog wel wennen aan de nieuwe regels.

Ik neem de geluiden op van vogels. Elke ochtend word ik gewekt door een fluitende merel hier aan de overkant op het dak! Ik wil nog een lezing houden over Beestjes. Want daarvan hebben we er hier veel van. Daar maak ik dan foto’s van, voeg er een paar samen om die hier op het tv-scherm te kunnen laten zien en vertel er wat leuks en nuttigs over. Want zonder die beestjes kunnen wij en heel veel andere dieren niet leven.
Het is de bedoeling dat ik van het jaar ga verhuizen. Ik sta op de wachtlijst voor de Klinkenberg in Ede, want ik wil toch weer terug naar Ede. Ik heb daar tenslotte meer dan 66 jaar gewoond.’

Tegeltjeswijsheden

Uit de boekenhoek

In deze rubriek laten we u graag kennismaken met boeiende, mooie en interessante boeken.

Oma, mag ik mijn pop terug door Mark Haayema

Fien gaat elke zondag met haar pop naar oma. Ze doen spelletjes en eten koekjes. De koekjes zijn veel zachter dan bij haar thuis. Oma vergeet veel. Ze vergeet zoveel dat ze op een dag moet verhuizen naar een speciaal huis voor vergeetachtige opa's en oma's. Pop mag bij haar logeren.
Maar als oma niet meer weet waar ze Pop heeft gelaten, moet Fien in actie komen.

Dag, opa Appeltaart door Dana de Haan

Huub en Opa Appeltaart horen bij elkaar. Samen eten ze de allerlekkerste appeltaart. Ze maken wandelingen door de tuin van opa en ze lachen om gekke grapjes.

Soms is opa opeens dingen vergeten. Zijn hoofd is ziek. Toch heeft opa iets heel bijzonders voor Huub: een geheim, verstopt in een la in zijn kast. Maar wanneer mag Huub dit ontdekken?

Een verhaal over herinneringen, liefde en een opa die altijd dichtbij zal blijven. Bij elke hap appeltaart.

Algemene informatie

Redactie:

Marian van Swinderen en Moniek de Bakker

Met bijdragen van:
Dolf van Kampen

Foto's en illustraties:

Marian van Swinderen, Moniek de Bakker, Historisch Archief ONO

Contact redactie:

marianne.vanswinderen@gmail.com, tel.nr. 0615 659637
U kunt eventueel een van de medewerkers van de afdeling vragen ons namens u te mailen.
Kopij voor het volgende nummer is 1 september 2026

Cliëntenraad:
Voor ideeën, suggesties of vragen met betrekking tot cliënten van Oranje Nassau's Oord & De Rijnhof kunt u contact opnemen met de Cliëntenraad ONO-DRH.
Mailadres: Clientenraad.ONO-DRH@zinzia.nl

Activiteitenkalender
De activiteitenkalender van De Rijnhof en Oranje Nassau's Oord vindt u op de Zinzia website via onderstaande links.

Voor ONO: www.zinzia.nl/locatie/oranje-nassaus-oord/activiteiten/

Voor De Rijnhof: www.zinzia.nl/locatie/de-rijnhof/activiteiten/